

L'empresa Thyssen Krupp ha anunciat la seua intenció de reobrir la planta de Galmed al Port de Sagunt.

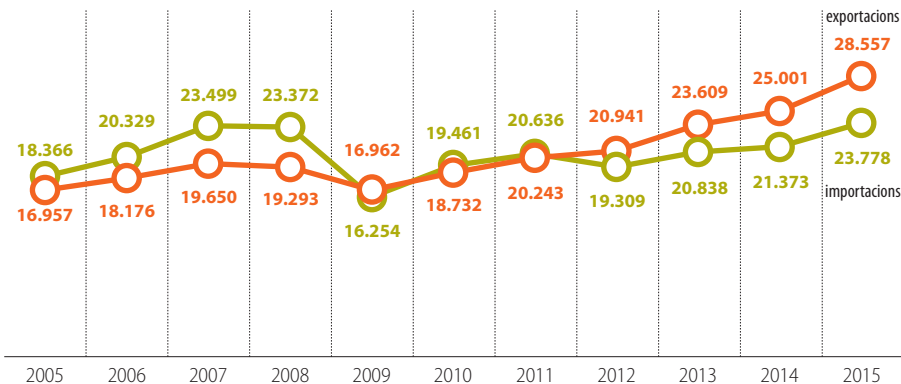
Benvinguda inversió forana

L'any 2015 el País Valencià va superar Madrid en exportacions, havent sumat 28.557 milions d'euros en vendes a l'estranger. Només Catalunya li va al davant en internacionalització. Tanmateix, les inversions estrangeres en territori valencià no despunten. La Conselleria d'Economia Sostenible vol revertir aquesta letargia amb la creació del Valencian Investment Desk, una oficina d'acompanyament a les empreses inversores.

*Text de Violeta Tena
Fotografia de Jesús Prats*

Evolució del comerç exterior valencià

Milions

Font: Generalitat Valenciana, IVACE

No tot, en les crisis, ha de ser negatiu. En l'àmbit de l'empresa, el daltabaix econòmic que van provocar la punxada de la bombolla immobiliària i la manca de crèdit han tingut com a efecte la clausura de molts negocis. Grans i menuts han sucumbit a l'embat de la crisi. Altres, en canvi, hi han sortit reforçats, en moltes ocasions per la seua habilitat per buscar refugi a l'exterior. En un context de contracció del PIB i de baixada del consum domèstic, l'obertura del mercat exterior ha estat la taula de salvació a què molts empresaris s'han agafat per sobreviure-hi. I l'aposta els ha eixit bé, si ens fixem en les xifres.

En els sis anys que van de 2009 –quan la crisi ja era un fet constatat– a 2015, les vendes a l'estranger han crescut d'un 68,3% [vegeu gràfic]. L'any 2015 les exportacions van sumar 23.778 milions d'euros, una xifra rècord que permet al País Valencià recuperar la segona posició que li havia arrabassat la comunitat de Madrid. Només Catalunya, amb uns estratosfèrics 64.839 milions d'euros, supera els valencians en vocació internacional. De fet, la valenciana és la segona autonomia amb el millor resultat de la balança co-

mercial, amb 4.778 milions d'euros de superàvit. És a dir, els valencians venen més a l'exterior que no hi compren, la qual cosa deixa com a resultat una taxa de cobertura del 120,1%, xifra que supera en 29 punts la mitjana espanyola. Aquest matís no és intranscendent, sobretot si és té en compte que dels cinc territoris que encapçalen el rànquing exportador (Catalunya, País Valencià, Madrid, Andalusia i Euskadi, per aquest ordre), només valencians i bascos tenen un saldo comercial positiu.

La foto fixa mostra que a hores d'ara la Unió Europea –i les seues potències– és el principal mercat de destinació. Alemanya és el client més important (13%). Junt amb França i el Regne Unit reben el 35% del valor exportat, segons dades de l'Institut Valencià de la Competitivitat Empresarial (Ivace). Per darrere queda Estats Units, on van a parar el 7% de les vendes valencianes. És a l'altre costat de l'Atlàntic, on s'envien sobretot vehicles. No es pot passar per alt que els automòbils acaparen una quarta part de les exportacions, una xifra que evidencia la importància que per al conjunt de l'economia autòctona té la factoria que Ford té a Almussafes (Ribera Baixa). Segons

un informe de la Cambra de Comerç de València que analitza l'evolució del comerç exterior durant els darrers quinze anys, als tres països d'Amèrica del Nord van a parar una cinquena part del total de vendes estrangeres de cotxes. En el còmput total, per darrere dels vehicles (amb unes exportacions valorades en 7.017 milions d'euros) figuren fruites (3.163), productes ceràmics (2.492), màquines mecàniques (1.980) i calcer (1.622).

Totes aquestes xifres reforcen la històrica vocació d'obertura de l'economia valenciana. Tanmateix, els bons indicadors en aquesta matèria són contrarestats pels problemes a l'hora d'atraure inversió estrangera. El País Valencià disposa de parcs industrials (precisament la Conselleria d'Economia Sostenible i Sectors Productius treballa a hores d'ara en l'elaboració d'un mapa en aquesta matèria, si bé en l'actualitat –i de manera orientativa– la Federació de Polígons Empresarials Valencians aixopluga 31 entitats), sòl industrial en guaret, seguretat jurídica i, sobretot, població jove amb estudis superiors. Tots aquests elements, però, no resulten prou atractius per atraure l'interès dels empresaris forans. L'any 2015, per posar un exemple, la inversió estrangera al País Valencià va ser de 254 milions d'euros, una xifra ridícula si la comparem amb els 4.783 milions del Principat. La valenciana, de fet, ocupa la setena posició en el rànquing territorial, superada pels 263 milions de les Balears.

Una finestra única

Amb la voluntat de revertir aquesta situació, la Conselleria d'Economia i Sectors Productius ha llançat el Valencian Investment Desk (VID), una oficina de coordinació i impuls de projectes empresarials pensada sobretot per atendre tot tipus d'inversors i, molt especialment, els que procedeixen de fora de les fronteres i no estan familiaritzats amb el garbuix legal valencià a què cal enfrontar-se per obrir un negoci. El VID

EL PAÍS VALENCIÀ ÉS LA SEGONA AUTONOMIA AMB EL MILLOR RESULTAT DE LA BALANÇA COMERCIAL

AL VALENCIÀ INVESTMENT DESK HI HAURÀ REPRESENTANTS DE CONSELLERIES I AJUNTAMENTS

està cridat a “evitar que els projectes d’inversió es perden per la falta de cooperació i pels excessius tràmits burocràtics”, segons el conseller Rafa Climent. El que fa aquest instrument de nova creació presentat el passat estiu és, doncs, reforçar el departament d’Atracció d’Inversions de l’Institut Valencià de la Competitivitat Empresarial, que fins ara havia estat el responsable, en l’administració valenciana, de canalitzar l’interès dels inversors potencials. La seua funció serà la d’assessorar, tramitar i realitzar el seguiment dels projectes d’inversió que satisfacen una sèrie de requisits preestablerts en matèria d’inversió, creació d’ocupació i desenvolupament econòmic.

De moment, el VID no ha entrat en funcionament. Resta a l’espera que s’aprove la Llei d’Impuls a la Inversió que l’ha de crear. En aquests moments, de fet, s’està en la fase de consultar els tècnics de totes les conselleries implicades i les cambres de comerç –que són organismes que estan en contacte directe amb els inversors internacionals– per acabar de perfilar el text legal.

A més, a principis d’octubre, l’actual directora general d’Internacionalització, María Dolores Parra, va visitar Múrcia per conèixer en primera persona la Unitat d’Acceleració d’Inversions (UNAI), destinada, com la VID, a funcionar com una finestra única.

La intenció del departament que dirigeix Rafa Climent és que la llei s’aprove abans que finalitze aquest any amb l’objectiu que el VID funcione a ple rendiments durant 2017. “La llei assegura per a l’inversor que en el termini de sis mesos sabrà si la seua inversió té o no té cabuda. Volem que la gent treballes amb seguretat i rigor i no amb criteris arbitraris com passava fins ara”, explica Climent.

El VID comptarà amb un comitè tècnic d’inversió, format per representants de les conselleries que tenen competències en ocupació, medi ambient, urbanisme i indústria, representants de l’IVACE i representants dels ajuntaments de les localitats que hagen d’acollir els projectes inversors. ●

RAFA CLIMENT

«Volem cosir el territori i reindustrialitzar-lo»

Durant anys va ser el principal valedor de l’economia del bé comú al País Valencià. Des de fa setze mesos és conseller d’Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. Degà dels alcaldes nacionalistes al País Valencià, Rafa Climent es planteja com a repte recuperar els sectors primaris i secundaris. I avisa: Puerto Mediterráneo no s’adapta al model comercial que té en ment.

*Entrevista de Violeta Tena
Fotografia d’Eva Máñez*

L’any 2015 la inversió estrangera al País Valencià va ser de 254,4 milions d’euros. A anys de llum de les xifres de Madrid o Catalunya. Aquest és un territori amb parcs industrials, amb 712 àrees empresarials catalogades, amb un nivell alt de seguretat jurídica, amb índex de formació alts de la població jove. Per què el País Valencià resulta poc atractiu per als inversors estrangers?

—Falla tota la tramitació burocràtica i administrativa, que endarrereix i entrebanca els projectes. La nostra intenció és crear una oficina d’atracció d’inversions estrangeres, anomenada Valencian Investment Desk, que permeta coordinar l’activitat de les diverses administracions. Estem treballant en la llei per facilitar la implantació d’empreses estrangeres.

La nostra intenció és que hi haja seguretat jurídica, però encara hi ha reialles d’on venim. Les ATE [Actuació Territorial Estratègica, una figura de planificació creada pel PP] havien d’agilitar els procediments a set o vuit mesos i resulta que porten vuit anys de vigència i no se n’ha aprovat cap. Puerto Mediterráneo, l’ATE d’Alcoi, Ikea a Alacant... són exemples d’això. Cal, doncs, canviar tot el procediment per guanyar en agilitat però sense perdre garanties jurídiques per als inversors. El Consell no està en contra de cap inversió, però han de complir la legalitat.

—Darrerament la Conselleria de Territori ha descartat Puerto Mediterráneo, però emplacen els inversors a presentar un projecte nou. Als empresaris no els ha agradat la posició del Consell. Diuen que això espanta la inversió estrangera.